

Voorzieningenrechter afd. bestuursrechtspraak Raad van State

betr. zaaknummer 201810151/2 – ref. Mr. E. Schippers LS/LM/11010276

31 januari 2019

Hoogedelgestrengere voorzieningenrechter,

In antwoord op het verweer van mr. E. Schippers vraag ik uw aandacht voor de samenhang tussen mijn beroep tegen de gecoördineerd genomen en bekendgemaakte besluiten voor de versterking van de Markermeerdijken, én het geschetste alternatief in mijn voorlopige voorziening.

Tussen beiden bestaat een formele en inhoudelijke relatie.

De keus van de wederpartij voor de oeverdijk – zie p.p. 6 en 7 van mijn beroep, is een rechtstreeks gevolg van het verwerpen door de wederpartij van *alle* analyses en argumenten voor de versterking van de bestaande dijk. De keus voor de oeverdijk is ingegeven door *doelverklaringen*. **De wederpartij combineert twee**

doelstellingen: *versterking enerzijds en meekoppelprojecten anderzijds*, met **de ‘oeverdijk’ als spil tussen oorzakelijke en doelgerichte verklaringen**. Als de ‘oeverdijk’ de functie van versterking van de Oude Dijk overneemt, en daardoor ook meekoppelprojecten kan faciliteren, *hoeft de bestaande dijk NIET te worden versterkt*, en kan de *Alliantie Markermeerdijken (AMMD) de opdracht uit 2006 negeren*.

Bestuur en GS van de Provincie Noord-Holland aanvaardden verantwoordelijkheid voor de zes besluiten als *een planmatig en juridisch gesloten cirkel*. Ontwerp Projectplan Waterwet berust op een alles-of-niets strategie die publieke belangen als behoud monumentale dijk, Natura 2000, landschap en reële participatie feitelijk ‘kaltstelt’.

De *ontgrondingvergunning* blijkt een noodzakelijke voorwaarde om in juli te kunnen starten, aldus het verweer. Maar het argument voor een haastig begin in een ZAAK van nationaal belang, middels de Crisis en herstelwet, en een veronderstelde (positieve)

uitspraak voor 1 juli, negeert de ernst van het Beroep in deze. De Zuyderzeedijk van Hoorn tot Durgerdam is niet minder belangrijk dan de in het midden gelegen Grote Hallenkerk te Edam, één van de 100 belangrijkste monumenten van Nederland. *Zeevangsdijk, polder en Grote Kerk zijn één geheel.*

Zes à zeven miljoen m³ aarde en zand aanvoeren om vervolgens de 800-jarige dijk af te graven en *dus te reduceren tot grondstof*, is even brutaal als wat tijdens de Culturele Revolutie met Chinese burgers en hun cultureel erfgoed gebeurde.

Ik heb de vernielingen in 1985 met eigen ogen kunnen zien tijdens mijn architectonisch onderzoek in China. Er was geen sprake meer van enige vorm van recht en rechtspraak. Heeft het Hollandse landschap anno 2019 eenzelfde status als de Amazone? Niets mag maar alles kan? **

Een uitstel van zes maanden is nodig voor een nieuw Ontwerp Projectplan Waterwet dat (1) uitgaat van de oorspronkelijke opdracht tot versterking van de bestaande dijk, en (2) de veiligheid van de bestaande dijk beziet vanuit de wisselwerking tussen IJsselmeer en Markermeer, dus inclusief klimaat. Alleen zo kan de veiligheid op langere termijn gewaarborgd worden.

Het argument van mr. E. Schippers dat de ontgrondingen niet onomkeerbaar zijn, geldt niet voor de Zuyderzeedijk, want die wordt simpelweg afgegraven. Dat is niet omkeerbaar. Het afwegen van de belangen van beide partijen is een afweging tussen Stichting Zuyderzeedijk en ondergetekende versus AMMD, een publiek-privaatrechtelijke partij die zich met de zes besluiten juridisch zo onkwetsbaar mogelijk maakt en vitale informatie achterhoudt.

Voortdurend doet AMMD een beroep op geheimhouding in het belang van de 'opdrachtnemers', daarbij gesteund door HHNK en Provincie. Openbare controle op de interne en financiële gang wordt nagenoeg onmogelijk of tot een minimum gereduceerd. Wij strijden voor het behoud van de 800-jarige dijk, inclusief het omringende landschap aan water- en landkant. Wij eisen participatie in plaats van assimilatie, om onnodige en deels onvoorspelbare risico's te voorkomen. De kosten daarvan kunnen een veelvoud zijn van de risico's en kosten van AMMD.

Cultureel erfgoed is een bijdrage aan de geestelijke volksgezondheid, waarvan betekenis en waarde niet in geld zijn uit te drukken, evenmin als schoonheid.

Precies vier jaar geleden, 02.02.1915, kreeg ik om 23.00 na een 'inspraakavond' van HHNK het advies naar de Raad van State te gaan. In die vier jaar heb ik mijn uiterste best gedaan om niet te hoeven gaan. HHNK, GS en Provinciaal Bestuur gedroegen zich echter meer en meer als oesters die zich niet laten openen. Alle argumenten ketsten af op een gesloten 'mind-set'. De **Nota van antwoord** (676 pp.) spreekt boekdelen: *kwantiteit moet gebrek aan kwaliteit verhullen*. Het werkt averechts.

Conclusie

Beroep beargumenteert inzake *Projectplan Versterking Markermeerdijken* de noodzaak van uitstel & *Voorlopige Voorziening* biedt *oriëntatie en rechtvaardiging* voor uitstel bij monde van Ir. F. Spaargaren. Zie ook bijlage: brief d.d. 21 januari aan de minister van Infrastructuur en Waterstaat en de Vaste Commissie... *

Beroep en Voorlopige Voorziening zijn complementair als alfa en omega:

Terug naar de oorspronkelijke opdracht uit 2006, met de kennis en inzichten van vandaag.

Zuyderzeedijk Hoorn -Durgerdam is 75% veiliger dan de hieronder genoemde zes besluiten het publiek voorspiegelen. **Bewijzen:** Deltares 2011/2; empirisch bewezen sterkte vóór en na 1932; satellietmetingen, en innovatieve technieken voor de vereiste versterking: van pompen tot JLD-ankers....

Informatie via WOB, ca. een kubieke meter dossiers, met achterhouding van essentiële informatie als subsidievoorwaarden; nietszeggende mantra's in de 'Nota van antwoord'; intensieve samenwerking G.S. Noord-Holland, Provincie N-H en opdrachtgever H.H.N.K met 'opdrachtnemers'. *Resultaat: cultuurhistorische dijk in Noord-Holland voor 75 tot 100% afgraven*, dit alles in strijd met het besluit van provincie N-H (2010); internationale verdragen, én bestaande regelgeving, nu monddood via 'Verklaringen van geen bedenkingen'.

Als dit juridisch kan, wordt een dictatuur overbodig.

Onderstaande zes besluiten verwijzen naar de *schokbestendige wetsvoorstellen* van oud-vicepresident mr. Piet Hein Donner [jaarverslag Raad van State 2015]. *Projectplan Versterking Markermeerdijken* is een doolhof zoals het labyrint in Knossos op Kreta: *alleen de draad van Ariadne leidt nog naar de uitgang*.

Het beroep bevat de argumenten; de voorlopige voorziening het alternatief.

Laten we terugkeren naar de oorspronkelijke opdracht: versterking van de Zuyderzeedijk conform de voorwaarden: *sober, robuust, doelmatig*.

De *voorlopige voorziening* is het serum voor de zes besluiten van GS van Noord-Holland t.a.v.

(1) dijkversterkingsplan, (2) omgevingsvergunning voor het handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening, (3) verklaringen van geen bedenkingen van Provinciale Staten van N-H, (4) de door GS N-H verleende vergunning op grond van de Wet natuurbescherming, (5) de door GS N-H verleende ontheffing op grond van de Wet natuurbescherming, (6) de ontgrondingsvergunning van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat.

Met dank voor uw aandacht,

A.D.M. Elders / Fons

Initiator Zuyderzeedijk Alliantie; lid IJsselmeervereniging. Warder 31.01.2019

- Den Haag, 21 januari 2019 betreft: Aanbieding notitie 'Strategische keuze voor versterking Markermeerdijken met een gemaal in de Houtribdijk'.

Ons kenmerk: 2019Z00866/2019D01998 – Tweede Kamer der Staten Generaal.

** Zie Beroep, p.13

